

חיותו מחסד דעתיק שבכתר דא"א, שיצאה אות י' מאוי"ר שהוא חסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, ונשאר או"ר, והנה אות י' זו היא בחינת אבא שהיא אות י' דהוי"ה ב"ה בו באבא נגנוז ונעלם בתוכו זה האויר שהוא חסד דעתיק שהוא בעיקר אות י' דאוירא, **בִּיהַ אֶתְנַנְיוּ הַאי אֲוִירָא, וְאַכְלִיל לְנִיצוּצָא, דְּנִפְק מִבּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא דְנַנְיוּ בְּמַעוּי דְאִימָא** ואבא שבו גנוז האוירא, כלל בתוכו את הניצוץ שיצא מהמאור החזק שהוא גבורה דעתיק שמלובשת במוחא סתימאה דא"א שגנוז במעי אמא בסוד הגבורות שבמעי אמא. **וְכַד אֶתְחַבְּרוּ תַרְוֵיהֶּוּ, וְאַתְּכַלִּילוּ דָא בְּדָא** וכאשר נתחברו שניהם אבא ואמא בסוד היחוד ונכללו זה בזה דהיינו שנכללה הגבורה שבאמא עם החסד והאוירא שבאבא אז בכח זה נתבררו הברורים הצריכים לתיקון זו"ן. **נָפִיק גּוּלְגּוּלְתָא חַד תַּקִּיפָא** יצאה גולגולת אחת חזקה ומתוקנת והיא הראש דו"א שנעשה מתפארת דא"א, **וְאַתְּפִשֵּׁט בְּסִטְרוֹי, דָא בְּסִטְרָא דָא, וְדָא בְּסִטְרָא דָא** ונתפשט בצדדיו, כי הנה טיפת או"א כלולה מאוירא דכיא, וניצוצא, שהם בחינת חסדים וגבורות, ולכן נתפשטו בשני צדדיו, דהיינו מוח אבא וחסדים דדעת לצד ימין, ומוח בינה וגבורות דדעת לצד שמאל. **בְּמָה דְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא תִלְת רִישֵׁין אֶשְׁתַּבְּחוּ בְּחַד** כמו שעתיקא קדישא שהוא א"א שלשה ראשין נמצאו בו ביחד, וכוננתו לומר שרישא דא"א כולל שלשה ראשין שהם רישא דלא אתידע, גולגלתא, ומוחא סתימאה. והם מחוברין יחד, **בְּךָ פְּלָא אֲזִדְמֵן בְּתִלְת רִישֵׁין, בְּמָה דְאִמִּינָא** כך כל הפרצופים נודמנו בתלת ראשין, דהיינו אבא

ואמא עם שורשם שהוא מזלא קדישא הם תלת ראשין, וכן ז"ו"ן עם שורשן שהיא אמא המתלבשת בהם הם תלת ראשין, כמו שפירשתי לעיל.

**בְּהַאי גּוֹלְגֶלְתָּא דְּזַעִיר אַנְפִּין, נְטִיף טָלָא מֵרִישָׁא
תּוֹרָא** (וְאַחִיד לִיה) בזו הגולגולת של ראש ז"א נוזל ונוטף טל מהראש

הלבן של א"א ויורד דרך ד' חיוורתי דאחורי רישא דא"א שבצד העורף, ועיקר הטל הזה נמשך מהארת מו"ס דא"א הכלול מחב"ד שהם אותיות יה"ו במילוי אלפי"ן שהם גימ' ט"ל ונקרא טלא, וְהָהוּא טָלָא אֶתְחַזֵּי בְּתַרֵּי גִּוּוֹנֵי וזה הטל נראה בשני גוונים, אם בבחינת גוון לבן דהיינו חסדים בחינת רחמים בהיותו בא"א, וגם נראה בבחינת גוון אדום בבחינת דינים דהיינו גבורות כשמגיע בראש ז"א, והוא כאבן הבדולח שהוא לבן ונראה בו גוון אדום. וּמִנִּיהּ מִתְּזַן חֶקְלָא דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין ומזה הט"ל שבראש ז"א ניזונת שדה תפוחין קדישין שהיא הנוקבא דז"א, דהיינו שנמשך מחיוורתי דרישא דז"א אורות ושפע ומזון עד רישא דנוק' העומדת מאחוריו. וּמֵהַאי טָלָא דְּגּוֹלְגֶלְתָּא דָּא ומזה הטל שבראש א"א, וי"מ מהטל שבראש ז"א, טַחֲנִין מָנָא לְצַדִּיקָא לְעֵלְמָא דְּאֵתִי טוחנין מ"ן לצדיקים לעתיד לבא אחר תחיית המתים שאז יזונו הצדיקים מן המן שיורד מזה הטל, ודע כי הריחיים הטוחנים את המן הן בחינת נצח והוד דעתיק המלוכשים תוך גופא דא"א, לצדיקים שהוא בחינת היסוד, וּבִיָּה וּמִנִּין מִתִּיָּא לְאַחֲיָא ובו עתידים המתים להחיות כי הטל נטיף מא"א לז"א ומז"א לנוק', ולעתיד לבא ירד מרישא דנוק' על קברי הצדיקים ויחיו מזה הט"ל. וְלֹא אֶזְדַּמֵּן מָנָא דְּנַפְל מֵהַאי טָלָא ולא הזדמן מן שנפל וירד מזה הטל, בַּר הָהוּא וּמָנָא בְּזִמְנָא דְּאֶזְלוּ יִשְׂרָאֵל הלימוד

היומי

בְּמִדְבָּרָא חוץ מאותו זמן שהלכו ישראל במדבר, וְזֶן לְהוּ עֵתִיקָא
 כְּכֵלָא, מֵהַאי אֲתֵר וּזֶן אותם עתיקא קדישא שהוא א"א, שהיה יורד להם
 המן מרישא דא"א דרך ז"א דהיינו מזה המקום שהוא ז"א ולא ע"י נוק'. מַה דִּלָּא
 אֲשֶׁתִּפַּח לְבָתֵּר מַה שלא נמצא אח"כ בשאר הזמנים שכל העולמות ניזונים דרך
 הנוקבא קדישא ולא מז"א. הָדָא הוּא דְכֵתִיב וְזֶה מַה שִּׁכְתוּב וַיֹּאמֶר ה' שְׁהוּא
 א"א, (שמות טז) הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם דהיינו מז"א
 הנקרא שמים, ולחם זה הוא הט"ל. בְּכֹה דָּאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר (בראשית כז)
 וַיִּתֵּן לָדָּ הָאֱלֹהִים מִטֵּל הַשָּׁמַיִם וְגו' [קב] מטל השמים שהוא ז"א
 נתן להם השפע והלחם. הַאי בְּהֵוָה וּמָנָה וְזֶה הִיָּה רַק בְּאוֹתוֹ זֶמֶן שְׁהוּ
 במדבר שאז פרצוף א"א נתן להם המזון והלחם מז"א, הנמשך מטל העליון שהוא מוחא
 סתימאה דא"א וכל זה בזכותו של משה. לְזִמְנָא אַחֲרָא תַּנִּינֵן אַבְל לְזִמְן
 אַחֲרֵי דִהֵינּוּ לְאַחֲרֵי דוֹר הַמִּדְבָּר או לפני דור המדבר, לְמַדְנּוּ (בפסחים קיח ע"א), קָשִׁים
 מְזוֹנּוֹתָיו שֶׁל אָדָם קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיד הוּא מֵאֵז שֶׁנֶּפֶסֶק הַמֶּן
 שְׁהוּא לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, אֵין הִשְׁפַּע בָּא מֵהִטֵּל הָעֲלִיּוֹן מִמוּחָא סִתִּימָאָה דֵּא"א אֵלֹא מֵהַמְזוֹל
 דִּיקְנָא דֶּרֶךְ הַמַּלְכוּת, וְנִקְרָא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ שְׁהִיא מַלְכוּת, וְלֹא מִן הַשָּׁמַיִם, וְז"ש קָשִׁים
 מְזוֹנּוֹתָיו שֶׁל אָדָם כִּיּוֹן שֶׁהֵם בָּאִים מֵהַמַּלְכוּת הָעוֹמֶדֶת לִפְנֵי וְקוֹדֵם הַקְּבִ"ה שְׁהוּא ז"א דִּהֵינּוּ
 לְמַטָּה מִמֶּנּוּ. וְהָא בְּמִזְלָא תַּלְיָא בְּמִזְלָא וְדָאֵי שְׁהִרִי בְּמִזְלָא תְּלוּי
 הַמְזוֹן שֶׁל הָאָדָם דִּהֵינּוּ מִדִּיקְנָא דֵּא"א שְׁכֵל תִּיקוֹן וְתִיקוֹן מְזִיל שִׁפְעָה לְמִינְהוּ דִּהֵינּוּ אִם

אור הרשב"י

[קב] ורמזו בוהר מט"ל גימ' לחם ע"ה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מתיקון השמיני דדיקנא ואם מתיקון הי"ג ולא במערכת השמים הגשמית וזה שאמר במזלא ודאי דהיינו במזל דיקנא דא"א. וְעַל כֵּן בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, לָאוּ בְּזֻכּוֹתָא תְּלִיָּא מְלִתָּא, אֶלָּא בְּמֻזְלָא תְּלִיָּא מְלִתָּא ולכן אמרו רבותינו (מועד קטן כח) בנים, חיים ומזונות, אינם נמסרים בהיכל הזכות שהיא ספירת גבורה דז"א ששם דנים את האדם לפי מעשיו כי מעשיו קובעים אם מגיע לו או לאו. אמנם שלש אלה שהם בני חיי ומזוני לא נמסרו בידם לדון אלא במזל העליון תלוי הדבר והם דברים המוכרחים לאדם כי הם קיום העולם [קג], וְכָלָא תְּלִיָּין בְּהַאי מְזֻלָּא, בְּכַּה דְּאוֹקִימָנָא ולא רק השלשה דברים הנ"ל תלויים במזל אלא כל העליונים והתחתונים שמיא וארעא גשמין דרעוא חיילין עילאין ותתאין כולם תלויים במזל וכמו שבארנו לעיל דף רפ"ט.

ט' החיזורתי, הנמשכים דרך פני א"א

תְּשַׁעָּה אֶלְפִין רַבּוּא עֲלָמִין, נְטָלִין וְסֻמְכִין עַל הַאי גּוֹלְגֻלְתָּא לעיל באר את הארבע חיזורתי דאחורי רישא דא"א שמהם

אור הרשב"י

ריש פ"ד משער הנסירה) שאי אפשר להוליד בנים עד שיהיו לו מוחין דגדלות, ומוחין דגדלות אינן נמשכין אלא ע"י המזלות קדישין, כמ"ש רבינו ז"ל שם, וחיי הוא ג"כ המעם שהמוחין נקראים חיי המלך כמ"ש רבינו (בדרושי הציצית) יע"ש. ומזוני שכן עיקר המזון הוא הלחם העולה בגי' ג' הויות הכלולים במזלא קדישא, ועיין כמ"ש רבינו (בדרוש האכילה ביוה"כ).

[קג] ועיין מש"כ הרב יפה שעה זו"ל: וע"כ בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא פירושו: כי היכל הזכות שהוא היכל הה' מו' היכלות הידועות (עיין בשער הכסא) ושם יושבין ב"ד של מעלה ודנין את האדם לפי מעשיו, ושלש אלה שהם בני חיי ומזוני, לא נמסרו בידם לדון, אלא במזלא תליא מילתא, בני כי נודע מ"ש רבינו ז"ל בכמה מקומות (ומהם

הלימוד היומי